

תלמודו בידו

דף יד עמוד ב

א האם מותר לטלטל נר שהדליק לשבת וכבה ? [מעמוד א]

ב האם יתכן ממזר מחייבי לאווין ?

ג במה נחלקו בית שמאי ובית הלל בעניני אחיות וקידושי כסף ?

ד במה נחלקו בית שמאי ובית הלל בעניני גירושין ?

ה במה נחלקו בית שמאי ובית הלל בענין ספק אשת איש ?

א ר' יהודה: אסור משום מוקצה, אפילו שאינו מחמת איסור. וכן הורה ר' יוחנן. ר' שמעון: מותר, שאינו סובר ממוקצה. וכן הורה ר' יהושע בן לוי. וכן סבר ר' אבהו, אך במקומו של ר' יוחנן החמיר בזה משום כבודו.

ב בית שמאי ובית הלל: אין ממזר אלא מחייבי כריתות [כגון ערות אשת אח]. ר' עקיבא: יש ממזר אף מחייבי לאווין, כגון יבמה לשוק בלא חליצה.

ג אחיות: שני אחים נשואים לשתי אחיות ומתו, אסור לאחים הקיימים לייבמן, שכל אחת מהן היא אחות זקוקתו.

ואם ייבמו שניהם את שתייהן, לבית שמאי יקיימו, ולבית הלל יוציאו.

קידושי כסף: לבית שמאי שיעורם בדינר [כסף צורין]. ולבית הלל בפרוטה [של נחושת].

ד גט ישן: התייחד עמה בין כתיבת הגט לנתינתה, לבית שמאי מגרש בו. ובית הלל אוסרים. פונדקי: גירש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, לבית שמאי אינה צריכה גט שני. לבית הלל צריכה גט, משום הן הן עדי יחוד הן הן עדי ביאה, ושם נבעלה לשם קידושין.

ה 1. לבית שמאי מיאון נוהג רק בארוסה. ולבית הלל אף בנשואה.
2. שכיב מרע שכתב לאשה "זה גיטך מהיום אם מתי מחולי זה", אסורה להתייחד עמו. נתייחדו, לבית שמאי אינה צריכה גט שני. ולבית הלל צריכה גט.